

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจจากการเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบวัดครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ที่เป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกอยู่แล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการรายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้านในกรุงเทพมหานครเมื่อเดือนธันวาคม 2538 พบว่า กรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวนเขตทั้งสิ้น 38 เขต และมีประชากรทั้งสิ้น 5,570,743 คน และมีจำนวนบ้าน 1,661,311 หลังคาเรือน

กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้มาจากการเปิดตารางแบบของ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2531) โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95% และความผิดพลาดไม่เกิน 5% ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

การสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกเขตที่จะทำการเก็บข้อมูล ใช้วิธีการจับสลากเลือกมา 13 เขตจาก 38 เขต ทั่วกรุงเทพฯ (คิดเป็น 1 ใน 3 ของจำนวนเขตในกรุงเทพฯ) ดังนี้

1. เขตดอนเมือง	8. เขตดินแดง
2. เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	9. เขตสัมพันธวงศ์
3. เขตราชเทวี	10. เขตธนบุรี
4. เขตลาดพร้าว	11. เขตบางเขน
5. เขตบางซื่อ	12. เขตบางขุนเทียน
6. เขตราชบุรีบูรณะ	13. เขตคลองสาน
7. เขตบางพลัด	

ขั้นตอนที่ 2

การสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย (Purposive Random Sampling) โดยผู้ทำการวิจัยได้ใช้วิธีการโทรศัพท์ไปตามบ้านที่อยู่ในเขตที่สุ่มตัวอย่างมาได้ และสอบถามว่าบ้านนั้นเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกหรือไม่ ถ้าเป็นก็จะจดที่อยู่ไว้โดยละเอียดเพื่อส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลโดยแนบของเจ้าหน้าที่ถึงผู้ทำการวิจัยพร้อมติดแสตมป์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มตัวอย่างในการส่งแบบสอบถามกลับมายังผู้ทำการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1: สมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีความพึงพอใจจากการเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ : ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ, อายุ, การศึกษา, ฐานะทางเศรษฐกิจ, สถานภาพการสมรส

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิก

สมมติฐานข้อที่ 2 : สมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิกที่มีรูปแบบการดำรงชีวิตต่างกันมีความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ : รูปแบบการดำรงชีวิต

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

สมมติฐานข้อที่ 3 : สมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิกมีการเปิดรับข่าวสารทางโทรศัพท์ศน์ต่างกันมีความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ : การเปิดรับข่าวสารทางโทรศัพท์ศน์

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

สมมติฐานข้อที่ 4 : การใช้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิกมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

ตัวแปรอิสระ : การใช้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

สมมติฐานข้อที่ 5 : ส่วนผสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

ตัวแปรอิสระ : ส่วนผสมทางการตลาด

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรศัพท์ศน์บอกรับสมาชิก

เกณฑ์การวัดหรือให้คะแนนตัวแปร

1. ความเป็นเจ้าของ

คะแนน 0 หมายถึงไม่ได้เป็นเจ้าของ

คะแนน 1 หมายถึงเป็นเจ้าของ

การพิจารณาคะแนนดูจากผลบวกของรูปแบบการดำเนินชีวิต และนำคะแนนที่ได้ มาแบ่งค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึงมีค่าเฉลี่ยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึงมีค่าเฉลี่ยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึงมีค่าเฉลี่ยสูง

2. รูปแบบการดำเนินชีวิต

มากที่สุด = 5 คะแนน

มาก = 4 คะแนน

ปานกลาง = 3 คะแนน

น้อย = 2 คะแนน

น้อยที่สุด = 1 คะแนน

การพิจารณาคะแนนดูจากค่าเฉลี่ยของรูปแบบการดำเนินชีวิต และนำคะแนนที่ได้ มาหาค่าเฉลี่ย และจัดคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.33 หมายถึงมีค่าเฉลี่ยน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.66 หมายถึงมีค่าเฉลี่ยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.67-5.00 หมายถึงมีค่าเฉลี่ยสูง

2. การเปิดรับโทรทัศน์

ความบ่อยครั้ง

ดูทุกวัน = 5 คะแนน

ดูบ่อย ๆ = 4 คะแนน

ดูบ้าง = 3 คะแนน

ไม่ค่อยดู = 2 คะแนน

ไม่ดูเลย = 1 คะแนน

การใช้เวลาในการเปิดรับสื่อ

ต่ำกว่า 30 นาที	= 1 คะแนน
31-59 นาที	= 2 คะแนน
1-3 ชั่วโมง	= 3 คะแนน
มากกว่า 3 ชั่วโมงแต่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง	= 4 คะแนน
มากกว่า 6 ชั่วโมง	= 5 คะแนน

การพิจารณาคะแนนดูจากผลคูณระหว่างคะแนนความบ่อยครั้งกับการเปิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์ และนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และแบ่งของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึงมีปริมาณการเปิดรับโทรทัศน์ในระดับต่ำสุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึงมีปริมาณการเปิดรับโทรทัศน์ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึงมีปริมาณการเปิดรับโทรทัศน์ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึงมีปริมาณการเปิดรับโทรทัศน์ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึงมีปริมาณการเปิดรับโทรทัศน์ในระดับสูงมาก

3. ความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์

ดูทุกวัน	= 5 คะแนน
ดูบ่อย ๆ	= 4 คะแนน
ดูบ้าง	= 3 คะแนน
ไม่ค่อยดู	= 2 คะแนน
ไม่ดูเลย	= 1 คะแนน

การพิจารณาคะแนนดูจากค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์ และนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับของคะแนนค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ

คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์น้อยที่สุด
 คะแนนระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์น้อย
 คะแนนระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์ปานกลาง
 คะแนนระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึงมีความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์มาก
 คะแนนระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึงมีความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์มากที่สุด

4. การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับโทรทัศน์บอกรับสมาชิก

มากที่สุด = 5 คะแนน
 มาก = 4 คะแนน
 ปานกลาง = 3 คะแนน
 น้อย = 2 คะแนน
 น้อยที่สุด = 1 คะแนน

การพิจารณาคะแนนดูจากผลบวกของการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับโทรทัศน์บอกรับสมาชิก และนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ

คะแนนระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกน้อยที่สุด

คะแนนระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกน้อย

คะแนนระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกปานกลาง

คะแนนระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกมาก

คะแนนระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึงมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิกมากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Closed End) แบ่งออกเป็น

ตอนที่ 1: เป็นคำถามทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 ข้อ ในเรื่องเกี่ยวกับ เพศ, อายุ, การศึกษา, สถานะทางเศรษฐกิจ, สถานภาพทางการสมรส

ตอนที่ 2: เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต กิจกรรม, ความสนใจ, ความคิดเห็น

ตอนที่ 3: เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 ข้อ โดยมีคำถามเกี่ยวกับความถี่, ความบ่อย, ช่วงเวลา และลักษณะการเปิดรับโทรทัศน์

ตอนที่ 4: เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเปิดรับสารจากโทรทัศน์บอกรับสมาชิก จำนวน 3 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับประเภทของรายการ, เหตุผล, ความพึงพอใจในการเปิดรับสารจากโทรทัศน์บอกรับสมาชิก

ตอนที่ 5: เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับโทรทัศน์บอกรับสมาชิก จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 6: เป็นคำถามเกี่ยวกับส่วนผสมทางการตลาด (PRODUCT, PRICE, PLACE, PROMOTION) จำนวน 1 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้กระทำโดยนำแบบสอบถามไปหาความเที่ยง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษานักวิชาการ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และหลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไป

ทำการทดสอบกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Coefficient alpha ของครอนบาค ซึ่งใช้สำหรับแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

จากการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ประกอบด้วยคำถามแบบมาตราส่วนนั้น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7842 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้นำแบบสอบถามไปทำ Pretest และได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยจัดส่งไปทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ที่ได้จากการสอบถามทางโทรศัพท์ และให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและส่งกลับมาทางไปรษณีย์โดยได้แนบซองจดหมายจำหน่ายถึงผู้ทำวิจัยพร้อมติดแสตมป์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งกลับแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลาประมาณ 2 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลงานวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้การคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น

1. การวิเคราะห์ที่ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลที่เป็นคุณลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง, รูปแบบการดำเนินชีวิต, การเปิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์, การตัดสินใจเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิก, ความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์บอกรับสมาชิก, การให้ประโยชน์จากการเปิดรับโทรทัศน์บอกรับสมาชิก และส่วนผลสมทางการตลาด

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์แต่ละข้อดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 :ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกจำแนกตามลักษณะทางประชากร

:ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 2 :ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกจำแนกตามรูปแบบการดำเนินชีวิตกับความพึงพอใจจากการเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิก

:ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 3 :ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกจำแนกตามการเปิดรับโทรทัศน์

:ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 4 :ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากโทรทัศน์บอกรับสมาชิกกับความพึงพอใจในการเปิดรับโทรทัศน์บอกรับสมาชิก

สมมติฐานข้อที่ 5 :ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างส่วนผสมทางการตลาดกับความพึงพอใจในการเป็นสมาชิกโทรทัศน์บอกรับสมาชิก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย